

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 2 października 2009 r. — Reti Televisive Italiane SpA (RTI) przeciwko Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sprawa C-390/09)

(2009/C 312/32)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reti Televisive Italiane SpA (RTI)

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18 i art. 18a dyrektywy 89/552/EWG⁽¹⁾ ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą 97/36/WE⁽²⁾ należy uważać za przepisy w wystarczającym stopniu precyzyjne i bezwarunkowe w taki sposób, że mogą one po upływie terminu transpozycji mieć pierwszeństwo nad sprzecznymi z nimi przepisami prawa wewnętrznego i uzupełniać, zgodnie z prawidłową wykładnią art. 249 akapit trzeci traktatu przepisy krajowe obowiązujące w tym względzie i czy mogą one podlegać wykonaniu przez organ administracyjny taki jak AGCOM, który posiada uprawnienia wykonawcze w stosunku do prawa krajowego?
- 2) Czy art. 18 i art. 18a dyrektywy 89/552/EWG ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą 97/36/WE należy interpretować w ten sposób, że w zakresie wykraczającym poza obowiązkowy minimalny czas trwania okienek eksploatacyjnych telezakupów wynoszący 15 minut wszelkie uzupełniające formy telezakupów, nawet jeśli ich czas trwania przekracza 3 minuty ale jest krótszy niż 15 minut należy kwalifikować jako „informację o charakterze telezakupów”, która podlega czasowym ograniczeniom ustanowionym dla informacji reklamowych?
- 3) Czy art. 1 lit. c), art. 10, art. 11 i art. 18 ust. 3 dyrektywy 89/552/EWG ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą 97/36/WE należy interpretować w ten sposób, że informacje nadawcy o jego własnych programach nadawane nieodpłatnie są objęte zakresem pojęcia reklamy dla celów stosowania do nich sposobów odróżnienia informacji reklamowych od reszty programu i włączania reklamy w ramy transmisji telewizyjnych?
- 4) Czy art. 1 lit. c), art. 10, art. 11 i art. 18 ust. 3 dyrektywy 89/552/EWG ze zmianami wprowadzonymi dyrektywą

97/36/WE należy interpretować w ten sposób, że działalność informacji i komunikacji instytucjonalnej, o której mowa we włoskiej ustawie nr 150 z dnia 7 czerwca 2000 r., włącznie z informacjami użyteczności społecznej i w interesie publicznym jest objęta zakresem pojęcia reklamy dla celów stosowania do niej sposobów odróżnienia informacji reklamowych od reszty programu i włączania reklamy w ramy transmisji telewizyjnych?

⁽¹⁾ Dz. U. L 298, s. 23.

⁽²⁾ Dz. U. L 265, s. 42.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas (Republika Litewska) w dniu 2 października 2009 r. — Malgožata Runevič-Vardyn i Łukasz Paweł Wardyn przeciwko Urzędowi Miasta Wilna, Ministerstwu Sprawiedliwości Republiki Litewskiej, Państwowej Komisji Języka Litewskiego, Wydziałowi Rejestracji Stanu Cywilnego Departamentu Prawnego Urzędu Miasta Wilna

(Sprawa C-391/09)

(2009/C 312/33)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Malgožata Runevič-Vardyn i Łukasz Paweł Wardyn

Strona pozwana: Urząd Miasta Wilna, Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Litewskiej, Państwowa Komisja Języka Litewskiego, Wydział Rejestracji Stanu Cywilnego Departamentu Prawnego Urzędu Miasta Wilna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle przepisów dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne art. 2 ust. 2 lit. b) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on państwom członkowskim pośredniej dyskryminacji osób ze względu na ich pochodzenie etniczne w sytuacji przypadku, w którym przepisy krajowe przewidują, że imiona i nazwiska mogą być wpisywane w aktach stanu cywilnego z użyciem wyłącznie liter języka państwowego?